

การประชุมวิชาการประจำปี ของกระทรวงสาธารณสุข 2547

“MDG and Healthy Thailand: Role of WHO”

บันทึก สำหรับการกล่าวปราศรัย ของนายแพทย์ถำลี เปลี่ยนบางช้าง
ผู้อำนวยการภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขององค์การอนามัยโลก

25 สิงหาคม 2547

-
1. ขอขอบคุณกระทรวงสาธารณสุขที่ทำให้เกียรติเชิญมา
กล่าวปราศรัยในการประชุมที่มีความสำคัญนี้
 2. เรื่องที่ขอให้ผมพูดคือ Millennium Development
Goals (MDG) และ Healthy Thailand (เมืองไทย
สุขภาพดี) กับบทบาทขององค์การอนามัยโลกในการ
สนับสนุนการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว

3. MDG เป็นเป้าหมายที่สมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ ประกาศให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศจาก 2533 จนถึงปี พ.ศ. 2558 (25 ปี) เป็นเป้าหมายที่ให้ความสำคัญต่อสุขภาพ ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ อันจะนำไปสู่การกำจัดความยากจนที่มีอยู่ทั่วไปในส่วนต่าง ๆ ของโลก

วัตถุประสงค์หลักของระบบสหประชาชาติ – ให้ประชาคมโลกมีความเป็นอยู่อย่างสันติสุข โดยการส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ

- สิ่งแวดล้อม (Water Sanitation Decade)
- สุขภาพ (Health for All)
- ศึกษา (Education for All)
- เศรษฐกิจ (New Economic Order)

MDG เป็นอีกก้าวหนึ่งของการพัฒนาประชาคมโลก

4. MDG มี 8 goals 18 targets และ 48 indicators ในจำนวนเหล่านี้ 6 goals 9 targets และ 18 indicators เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ Health และ Health-related areas

5. เป้าหมายทั้ง 8 ของ MDG คือ

5.1 ขจัดความยากจนและหิวโหยให้เหลือครึ่งหนึ่ง

5.2 ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับ
ประถมศึกษา

5.3 ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศ และส่งเสริม
บทบาทสตรี

5.4 ลดอัตราการตายของเด็กลง 2 ใน 3

5.5 พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ ลดการตายของ
มารดา 3 ใน 4

- 5.6 ต่อสู้โรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ
โดยการลดการเป็นโรค
- 5.7 การพัฒนาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 5.8 ส่งเสริมการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนา
ประชาคมโลก

6. เป็นที่น่าชื่นชมเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยได้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้เป็นส่วนใหญ่แล้ว และกำลังดำเนินการให้การพัฒนาประเทศบรรลุผลมากกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ใน MDG ที่เรียกว่า “MDG Plus” ทั้งนี้โดยเน้น การกำจัดความยากจน การศึกษา การพัฒนาสุขภาพ การส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ และการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
7. ใน “MDG Plus” รัฐได้กำหนดขอบเขตการดำเนินงานที่สำคัญคือ

- ปรับปรุงคุณภาพการศึกษา
- ลดความยากจนในพื้นที่ที่มีปัญหา และพื้นที่ที่ห่างไกล
- เข้าถึงประชาชนกลุ่มที่อ่อนแอหรือกลุ่มเสี่ยงต่อปัญหา HIV/AIDS
- ให้ความสนใจต่อสิทธิสตรี โดยเฉพาะในปัญหาที่เกี่ยวกับการค้าสตรีและความรุนแรงในครอบครัว
- มุ่งเน้นการพัฒนาพิเศษในพื้นที่จังหวัดได้สุดพื้นที่ห่างไกลและก้นดงในที่ราบสูงภาคเหนือและในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้มีระดับการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน ต่ำกว่าระดับการพัฒนาเฉลี่ยของประเทศ

8. ในด้านการพัฒนาสุขภาพ ประเทศไทยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา เช่น

- อัตราการตายจากโรคต่าง ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มโรคติดเชื้อและโรคติดต่อ ได้ลดลงเป็นอันมากในประชาชนทั่วไป
- อายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นประมาณ 70 ปี ในปัจจุบัน
- อัตราการเป็นโรคที่เกิดจากการขาดอาหารในประชาชนทั่วไป ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน
- อัตราเด็กน้ำหนักต่ำกว่ามาตรฐานลดลงไปเกือบครึ่ง
- อัตราการเป็นโรคไข้มาลาเรีย ลดลงจนไม่เป็นปัญหาทางด้านสาธารณสุขในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ
- อัตราการติดเชื้อ HIV ต่อปี ลดลงมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534
- โรคโปลิโอไมอีไลติสได้ถูกกำจัดไปแล้ว
- โรคเรื้อนไม่เป็นปัญหาด้านสาธารณสุขอีกต่อไป

9. อย่างไรก็ตาม ยังมีสิ่งที่ท้าทายอีกมากในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนในประเทศ เช่น

- โรคติดต่ออีกจำนวนหนึ่งยังเป็นปัญหา
 - HIV/AIDS ยังต้องการมาตรการทางสังคม (Social interventions) อีกมาก
 - ไข้มาลาเรียตามพื้นที่ชายแดน ที่ต้องการความร่วมมือระหว่างประเทศ
 - วัณโรค เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องโยงกับประเด็นของความยากจน
 - ไข้เลือดออก ยังต้องลดจำนวนผู้ป่วยให้ได้

- โรคไม่ติดต่อกำลังเพิ่มความรุนแรง เช่น โรคหัวใจ มะเร็ง เบาหวาน ต้องการการป้องกันในระดับปฐมภูมิอย่างเร่งด่วน

- ปัญหาโภชนาการที่เกี่ยวกับการขาดธาตุสารอาหาร (Micronutrients) และความอ้วน (Obesity)
- อัตราความเจ็บไข้ได้ป่วยและความพิการทั้งด้านกายและจิต โดยทั่วไปไม่ลดลง และดูเหมือนจะเพิ่มมากขึ้น เป็นการเพิ่มภาระของโรคที่มีต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ
- Emerging diseases เช่น SARS และ Avian Influenza เป็นอุบัติการณ์ใหม่ ที่ต้องการเทคโนโลยีสำหรับการป้องกันและควบคุมที่ได้ผล
- อันตรายจากอุบัติภัยและอุบัติเหตุต่าง ๆ โดยเฉพาะจากอุบัติเหตุบนท้องถนน เป็นปัญหาที่ต้องการความร่วมมือจากหลายฝ่ายและหลายวิชาชีพ

- ปัญหาสุขภาพจากมลพิษของสิ่งแวดล้อม และ
จากความปลอดภัยของอาหารก็เช่นเดียวกัน
ต้องการความร่วมมือจากหลายฝ่าย
(Multidisciplinary และ Multisectoral
cooperation)

10. จากประสบการณ์ที่ผ่านมา และจากการเปลี่ยนแปลง
ในหลาย ๆ ด้าน ทั้งสิ่งแวดล้อม ประชากรศาสตร์
เศรษฐกิจ สังคม และขนบธรรมเนียม ประเพณี
การพัฒนาสุขภาพในวันข้างหน้าจึงมีข้อที่ควรพิจารณา
หลายประการ

- มองสุขภาพในมุมกว้างอย่างแท้จริง ครอบคลุม
ทั้งกาย จิต สังคม วิญญาณ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ
- เป้าหมายของการพัฒนาสุขภาพในวันข้างหน้า
ควรจะเป็นการบรรลุถึงสถานะที่ประชาชนทุก

คน จะมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ความสบาย มีความเป็นคืออยู่ดี เป็นประโยชน์ต่อสังคม หรืออย่างน้อยที่สุดก็ไม่เป็นภาระต่อสังคมหรือต่อผู้ใด (เป้าหมายของสุขภาพดีถ้วนหน้า – Health for All)

การดำเนินงานเพื่อสุขภาพดีถ้วนหน้า คือ

- การพัฒนาสุขภาพที่มุ่งเน้นการลดทั้งอัตราการตาย และอัตราความเจ็บไข้ได้ป่วย โดยให้มีความสมดุลในการพัฒนาบริการทางการแพทย์และบริการในด้านสาธารณสุข
- ให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่การเสริมสร้างสุขภาพและการป้องกันควบคุมโรค ซึ่งเป็นจุดเน้นของงานด้านสาธารณสุข

- เน้น Optimal growth and development ตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์มารดา (Conception) เป็นต้นไป
- ส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนมี Optimal health ตลอดระยะเวลาของการมีชีวิต
 - ◆ ไม่ให้เจ็บป่วยโดยไม่จำเป็น – มีการป้องกันที่ดี
 - ◆ ไม่ให้สุขภาพเสื่อมโทรม (แก่) เร็ว – มีการรักษาสุขภาพที่ดี
 - ◆ เมื่อเจ็บป่วยก็ได้รับการรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพอย่างรวดเร็วและอย่างมีศักดิ์ศรี
 - ◆ ไม่ให้มีความพิการ – มีการรักษาทันทั่วถึงและมีการฟื้นฟูสภาพที่เหมาะสม

- ◆ ให้มีอายุยืนยาวและมีประโยชน์ (Productive life) ให้นานที่สุด – หลีกเลี่ยงความเจ็บป่วยและหาโอกาสทำประโยชน์ให้แก่สังคมอยู่เสมอ
- ◆ เมื่อถึงเวลาตาย ก็ขอให้ตายอย่างมีศักดิ์ศรี คือตายโดยที่ได้รับการดูแลอย่างดีและเหมาะสม

10. หนทางบางประการที่จะนำไปสู่เป้าหมายเหล่านี้

- การจัดบริการสุขภาพที่สมดุลระหว่างการแพทย์และการสาธารณสุข
- ในด้านการสาธารณสุข ให้นั้น
 - ◆ การเสริมสร้างสุขภาพและการป้องกันโรค

- ◆ ชุมชนและประชาชนเป็นหลักของการพัฒนา
- ◆ สิ่งแวดล้อมและนิเวศน์วิทยาเป็นพื้นฐาน
- ◆ การมีส่วนร่วมของสหสาขาอาชีพ (Multidisciplinary) และฝ่ายต่าง ๆ (Multisectoral) อย่างเหมาะสม
- ◆ การมีส่วนร่วมและการพึ่งตนเองได้ของประชาชน (Health for All, All for Health)
- ◆ ประชาชนกลุ่มด้อยโอกาส ยากจน ขาดการดูแลรักษา ล่อแหลมหรือเสี่ยงต่อการมีปัญหาหรือเป็นโรค

11. การพัฒนาสุขภาพในอนาคตของประเทศไทย ต้องการกำลังคนในด้านการสาธารณสุขมากขึ้น และบริการ

ด้านสาธารณสุขจะเป็นความจำเป็นสำหรับการยกระดับสุขภาพของประชาชนโดยทั่วไปของประเทศให้สูงขึ้น (ให้มีอายุและมีสุขภาพที่ดีควบคู่กันไป)

12. การพัฒนาสุขภาพในอนาคต จะต้องนำเอาตัวกำหนด (Health Determinants) และ ปัจจัยเสี่ยง (Health Risks) มาพิจารณาเป็นพื้นฐานในการวางแผนและการดำเนินงานในขั้นตอนต่าง ๆ อย่างจริงจัง เป็นประเด็นที่ต้องอาศัย Multidisciplinary และ Multisectoral cooperation ในการพัฒนา
13. การเสริมสร้างสุขภาพ ต้องจัดให้เหมาะสมแก่อายุและอาชีพ ส่วนหนึ่งจะเป็นการปรับระบบและจัดระเบียบของสิ่งที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสมแก่การมีสุขภาพที่ดี

- ส่งเสริมอนามัยสิ่งแวดล้อม และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่บริสุทธิ์ ปราศจากมลพิษ สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยในทุกสถานที่ รวมทั้งบนท้องถนน และในบ้านของตนเอง ปราศจากอุบัติเหตุ อุบัติภัยทั้งหลาย
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความสุข ปราศจากความเครียด ห่างไกลจากการติดสิ่งเสพติดทั้งหลายทั้งปวง ขณะที่เฝ้าระวังเสพติดออกจากคน โดยการปราบปราม จะต้องเอาคนออกจากยาเสพติดด้วย โดยกระบวนการในด้านการศึกษา

- ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ ตามวัย ตามอายุ ตามอาชีพ แยกแยะการกีฬาเพื่อสุขภาพ จากการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน

- ไม่กินเหล้า สูบบุหรี่ หรือเสพสิ่งเสพติดต่าง ๆ

- มีการกินอยู่ที่ดี
 - ◆ อาหารปลอดภัย สะอาด ปราศจากสิ่งเจือปน
 - ◆ ทานอาหารอย่างพอเพียง ในปริมาณที่เหมาะสมตามวัยและอายุ
 - ◆ มีความสมดุลในธาตุสารอาหาร ไม่ขาด Micronutrients
 - ◆ ปรับพฤติกรรมการทานอาหารตามอายุ

♦ ให้มีโฆษณาการที่ดีตั้งแต่อยู่ในครรภ์
มารดา

14. การป้องกันควบคุมโรค

- ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องโรคภัยที่เกิดขึ้นอยู่เสมอในท้องถิ่น อย่างน้อยในขั้นพื้นฐาน
- หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงต่อการเป็นโรค (Risk)
- หลีกเลี่ยงการติดโรคจากคนหรือสัตว์
- ปฏิบัติตนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อการมีสุขภาพดีทั้งกายและจิต (Healthy lifestyle)

- ให้มีมาตรการสำคัญที่รัฐจะต้องเข้ามาดูแลอย่างใกล้ชิด
 - ◆ การกำหนดนโยบายและแผนงานป้องกันควบคุมโรคระดับชาติ
 - ◆ การเฝ้าระวังโรคที่มีประสิทธิภาพ
 - ◆ การให้ภูมิคุ้มกันที่ครอบคลุมประชากรอย่างทั่วถึง
 - ◆ ให้มีการรักษาพยาบาลอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อผลในการตัดวงจรการติดต่อของเชื้อโรค

- ◆ ออกกฎหมายสาธารณสุขที่จำเป็น เพื่อปกป้องสุขภาพของคนในชุมชนและประชาชนโดยทั่วไป

- ◆ การควบคุมสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะมลพิษต่าง ๆ ในอากาศ ดิน และน้ำ

- ◆ การประปา ประกันการมีน้ำดื่มน้ำใช้ที่ปลอดภัยอย่างพอเพียง

- ◆ การสุขภาพิบาล ให้มีการกำจัดขยะของเสีย และสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ เพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดสวยงาม และมีความปลอดภัย

15. เมื่อเจ็บป่วย ประชาชนต้องได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม อย่างดี ทันท่วงทีเหตุการ์ณ และอย่างมีศักดิ์ศรี บริการทางการแพทย์ซึ่งส่วนใหญ่ให้ในสถานบริการระดับต่าง ๆ ต้องมีความสมดุลระหว่างการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ
16. บริการด้านสุขภาพ ซึ่งรวมถึงบริการทางการแพทย์และบริการด้านสาธารณสุข เป็นงานบริการสังคมที่มุ่งเน้นผลประโยชน์ที่จะตกแก่ประชาชนเป็นหลักและเป็นประการสำคัญ
17. ผู้ให้บริการสุขภาพ ต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูงสุดต่อสังคม ต่อประชาชนโดยทั่วไป โดยไม่เลือกชั้นวรรณะ หรือฐานะในแง่มมใด ๆ ไม่ว่าจะรวยหรือจน

หรือมาจากถิ่นฐานใด เป็นบริการเพื่อมนุษยธรรมและ
ความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

18. ผู้ให้บริการสุขภาพ ต้องได้รับการฝึกฝนให้เป็นผู้ที่มี
มนุษยธรรม ศีลธรรม และจริยธรรมอย่างแท้จริงใน
การประกอบอาชีพด้านการแพทย์ และการสาธารณสุข
19. การให้การศึกษา มีบทบาทที่สำคัญมากต่อการส่งเสริม
และสนับสนุนให้ประชาชน โดยทั่วไปมีสุขภาพที่ดี
 - ให้ประชาชนมีความเข้าใจในธรรมชาติของ
ตนเอง การมีชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมอย่างมีความ
สมดุล
 - มีความเข้าใจในสิ่งแวดล้อม ทั้งในด้านกายภาพ
ชีวภาพ สังคม และจิตวิญญาณ

- มีความรู้และความเข้าใจในการปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสมและสมดุล ทั้งด้านกายภาพและสังคม
- มีความรู้ ความเข้าใจในการดูแลตนเอง (Self-care) และรักษาตนเองเมื่อมีความจำเป็น รู้ว่าเมื่อไรจะต้องพึ่งบริการด้านสุขภาพ
- มีความรู้ ความเข้าใจ ในบริการสุขภาพที่มีอยู่ สถานที่ ลักษณะของบริการ และเวลาของการให้บริการ
- เข้าใจในบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ให้บริการประเภทต่างๆ ทั้งในและนอกสถานบริการ

- เข้าใจในสิทธิของตนเองต่อการได้รับบริการที่ดี มีคุณภาพ อย่างเหมาะสมและมีศักดิ์ศรี และ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในฐานะผู้รับบริการ

20. การศึกษาของประชาชนในแง่มุมต่าง ๆ ดังกล่าว นอกจากจะเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายสุขภาพ (Health Sector) แล้ว ถ้าจะให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จะต้องผสมผสานเข้าไปใน ระบบการศึกษาทุกระดับด้วย ฝ่ายสุขภาพและฝ่าย การศึกษา (Education Sector) จะต้องร่วมมือกันอย่าง ใกล้ชิด ประสานงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเป้าหมายร่วม คือ การมีสุขภาพที่ดีของประชาชน ถือว่า การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี เป็น หน้าที่และความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานของทั้งสองฝ่าย

21. การพัฒนาสุขภาพ ส่วนหนึ่งเป็นความรับผิดชอบของประชาชนเอง และอีกส่วนหนึ่งเป็นความรับผิดชอบของรัฐที่จะต้องเข้ามาดูแล
22. รัฐจะต้องจัดให้มีบริการที่มีคุณภาพ ผู้ให้บริการที่มีคุณธรรม ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้โดยไม่มีข้อจำกัดในด้านปริมาณ สถานที่ ฐานะทางเศรษฐกิจและทางจิตวิทยาสังคม (ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในสังคม)
23. ทั้งหลายทั้งปวงเป็นเรื่องของจิตสำนึกเป็นส่วนใหญ่ ด้วย จิตสำนึกของรัฐ ผู้ให้บริการและผู้รับบริการ รวมทั้งประชาชนโดยทั่วไปด้วย
24. การประเมินผลความสำเร็จในด้านการพัฒนาสุขภาพตามเป้าหมาย เมืองไทยสุขภาพดี คงต้องเน้น

- การประเมินความเจ็บป่วยจากโรคต่าง ๆ ในประชากรในชุมชน นอกเหนือจากการวัดอัตราการตาย ซึ่งข้อมูลที่ได้ส่วนมากมาจากสถานบริการ
- การวัดอัตราความพิการของประชาชนที่มีในชุมชน
- การวัดภาระของโรค (Disease burden) ที่จะมีผลกระทบต่อทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม
- การประเมินการลดปัญหาในด้านจิต และการส่งเสริมสุขภาพจิต ซึ่งเป็นงานที่จะต้องพัฒนาอีกมาก

- การพัฒนาของเด็กและวัยรุ่น ทั้งในด้านร่างกาย
มันสมอง สติปัญญา ความเฉลียวฉลาด และ
ศักยภาพของการมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมี
ความสุข มีความสมดุล
- การประเมินผลการลดอัตราการตายของเด็ก
และของมารดาที่มีความสำคัญ อัตราการตาย
ทั้ง 2 ประการนี้เป็นดัชนีชี้วัดความก้าวหน้าของ
การพัฒนาโดยทั่วไปด้วย
- การประเมินผลในด้านอาหารและโภชนาการ
นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นการบ่งชี้ถึง
ความสำเร็จหรือล้มเหลวในการพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์ของประเทศ

- การประเมินผลกระทบของการพัฒนาสุขภาพต่อ
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้านอื่น ๆ การ
ลดความยากจน สังคมที่มีความสงบเรียบร้อย
และความปลอดภัย ประชาชนมีความมั่นคงตาม
อัตภาพและฐานะ และมีสุขภาพจิต สุขภาพ
สังคมที่ดี

25. อีกประการที่มีความสำคัญต่อการกำหนดแนวทางและ
หนทางไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาสุขภาพในวัน
ข้างหน้า คือแนวคิดที่ว่า เมื่อปัญหาลดน้อยลง ๆ การ
วางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล ต้องการ
ความลึกซึ้งและความชาญฉลาดมากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้น

26. ทั้งนี้เพราะการเอา Health Determinants และ Health
Risks เข้ามาเป็นพื้นฐานสำคัญในการวางแผนและการ
ดำเนินงาน ดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 12 ข้างต้น เป็น

เรื่องที่ต้องการข้อมูลที่ละเอียดอ่อนมากยิ่งขึ้น การวางแผนต้องลึกซึ้งและการวัดผลก็จะยากมากยิ่งขึ้นด้วย

27. การวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล ต้องอาศัยความคิดและสติปัญญาจากหลายฝ่ายหลายวิชาชีพ มีความรัดกุม มีความชัดเจน (Strategic) อย่างแท้จริง มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลสูงสุด
28. บทบาทขององค์การอนามัยโลกในการส่งเสริมประเทศที่มีความเจริญ มีขีดความสามารถเพิ่มมากขึ้นพึ่งตนเองได้ เช่นประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมายของเมืองไทยสุขภาพดี

- ให้ความรู้ในรูปของเอกสารข้อมูลจากที่ต่าง ๆ ทั่วโลก เป็นเรื่องประสบการณ์ แนวคิด และ เทคโนโลยี
- ให้ความช่วยเหลือในรูปของผู้เชี่ยวชาญ จาก องค์กรเองหรือประสานงานจากที่ต่าง ๆ
- ช่วยเหลือในรูปของการประสานงานในการ กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนงาน และ ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน รวมทั้ง การกำหนดวิธีการและการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น
- ส่งเสริมสนับสนุนและอำนวยความสะดวกใน ความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งการ

แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ ระหว่างประเทศ

- จัดและอำนวยความสะดวกให้มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานร่วมกันในระดับภูมิภาคและนานาชาติ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ
- ช่วยในการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็น (รวมทั้งเงินทุน) สำหรับการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย

29. ประเทศไทยนับว่ามีความเจริญมากที่สุดในภูมิภาคในด้านการแพทย์และสาธารณสุข ดังนั้น ความร่วมมือจากองค์การอนามัยโลกดังกล่าวข้างต้นอาจจะไม่มีความจำเป็น

30. ประสบการณ์ในการพัฒนาสุขภาพของประเทศไทยคงจะมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับประเทศอื่น ๆ จะเรียนรู้และเอาไปประยุกต์ใช้ ซึ่งองค์การอนามัยโลกคงสามารถเข้ามาช่วยในการเผยแพร่ประสบการณ์ดังกล่าว
31. องค์การอนามัยโลกคงจะต้องการความร่วมมือประเทศไทยในการใช้ Expertise ที่มีอยู่ในประเทศ ในงานขององค์การ อันจะเป็นการช่วยขยายบทบาทของประเทศในการสาธารณสุขระหว่างประเทศ
32. สิ่งที่องค์การอนามัยโลกอาจจะให้การสนับสนุนประเทศไทยได้อีกทางหนึ่ง คือช่วยประสานความร่วมมือในด้านการพัฒนาที่ต้องใช้แนวความคิด วิธีการและเทคโนโลยีในระดับสูง

33. เป็นที่น่ายินดีและภูมิใจเป็นอย่างยิ่งสำหรับชาวไทยทุกคน ที่รัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้ามากไปกว่าเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ใน MDG ให้ประเทศไทยเป็นเมืองสุภาพดีทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม เป็นเรื่องที่จะต้องได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางทั้งในและนอกประเทศ คนไทยทุกคนจะต้องช่วยกันผลักดันอย่างเต็มที่ ทั้งทางกำลังสติปัญญา กำลังกาย และจิตใจ
34. ประการสำคัญอีกอย่างคือ ความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่จะก้าวออกไปมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในชุมชนนานาชาติ เพื่อการพัฒนาประชาคมโลก ช่วยเหลือประเทศที่ยากจนและด้อยพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นเรื่องที่น่าชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง เป็นความจำเป็นสำหรับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในประชาคมโลก

35. นับว่าเป็นก้าวที่มีความสำคัญสำหรับการพัฒนาในวันข้างหน้าของประเทศไทย ไม่มีประเทศใดในโลกที่จะอยู่ได้อย่างโดดเดี่ยว ไม่พึ่งพาใคร ความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาทุก ๆ ด้าน นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโลกในปัจจุบันและอนาคต
36. ในฐานะคนไทย ทำงานในองค์การระหว่างประเทศ ก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนการพัฒนาต่าง ๆ ของประเทศอย่างเต็มที่ ในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีอยู่
37. ในที่สุด ขอขอบคุณรัฐบาลที่ให้โอกาสผมได้ไปทำงานในตำแหน่งที่มีความสำคัญนี้ในด้านสุขภาพระดับภูมิภาค จะทำหน้าที่อย่างดีที่สุดเพื่อประโยชน์ของ

ประเทศ เพื่อชื่อเสียงของคนไทย และประเทศไทย
โดยส่วนรวม
